

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 2T/118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010369
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2514010369.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Kondllovej a prísediacich Evy Lechnerovej a Jozefa Drinku v trestnej veci obžalovaného H. O., pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. septembra 2018 rozhodol

rozhodol:

Obžalovaný

H. O., nar. XX.XX.XXXX v J., Č. republika, trvale bytom ul. F. Z. Č.
XXXX/X, J.,

je vinný, že

najmenej v období od 29. augusta 2013 do 1. decembra 2013 v meste J. ako aj na iných miestach po tom, ako žil v spoločnej domácnosti spolu s H. F. túto opakovane najmenej 72 krát telefonicky, 8 krát prostredníctvom MMS správ a 533 krát prostredníctvom SMS správ kontaktoval vo väčšine prípadov proti jej vôli a to z mobilných telefónnych čísiel XXXX XXX XXX, XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX, pričom ju opakovane pod hrozbou násillia ako aj inej ťažkej ujmy nútil, aby si vybrala jednu z variant A, B, C s tým, že podľa varianty A budú mať spolu dieťa a on bude naň platiť výživné, podľa varianty B sa stretnú raz do týždňa na dve hodiny a budú mať sex a podľa varianty C ak si nevyberie žiadnu z prvých dvoch variant príde o prácu, auto, pôjde do väzenia na dva roky natvrdo, nenechá ju na pokoji, bude jej volať a písať, nikdy nebude mať pokoj, doplatia na to všetci okolo nej, zabije ju, rozbije jej hlavu, vytečie jej mozog, spáli ju v aute, tiež jej uvádzal, že ak si vyberie variantu B, bude mať pokoj, nebude problém a bude pohoda, taktiež ju nútil, aby s ním komunikovala, telefonovala mu, inak zverejní jej nahé fotky na internete, na Facebooku, pošle ich jej zamestnávateľovi a na obecné úrady, kde žijú jej príbuzní, na čo jej zaslal viacero jej nahých fotiek z ich spoločného domáceho videa, zároveň jej uvádzal, že je 24 hodín denne sledovaná, následkom čoho mala strach chodiť sama do práce a do obchodu, pričom v dňoch 8.10.2013 až 10.10.2013 jej zasielal SMS správy z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, formulované tak, aby navodzovali dojem, že sú od príslušníkov polície Národnej kriminálnej agentúry (NAKA) a títo ju chcú ochrániť, že už došlo k nejakému ublíženiu na zdraví, že aj jej sa môže niečo stať a dňa 15.11.2013 o 08:14 hod jej zaslal proti jej vôli mail z adresy O..M. na adresu G..R., v ktorom jej prial všetko najhoršie, aby nikdy nemala deti, rodinu a všetko zlé a ako jej slúbil tak skončí za čo dá krk, čím vzbudil u menovanej dôvodnú obavu o jej zdravie a život ako aj život a zdravie jej blízkych osôb a podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej pracovného aj súkromného života,

2. dňa 14.10.2013 v čase o 07:15 hodine v areáli firmy K. Z. v V. fyzicky napadol H. F. a to tak, že ju chytil za ruku a zhodil ju na zem, kde jej povedal, že ju nenávidí a uviedol, že na druhej strane cesty je človek, ktorý ju zastrelí, keď bude chcieť utiecť alebo kričať a nikdy ju nenechá na pokoji.

t e d a

v bode 1

- iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,
- iného dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života, tým, že sa vyhrážal ublížením na zdraví alebo inou ujmu jemu alebo jemu blízkej osobe a že ho kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inak proti jeho vôli,

v bode 2

- fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

v bode 1

- zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona,
- prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona,

v bode 2

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno j) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 3, písmeno f) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, J. v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Podľa § 51 odsek 4, písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, J. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiať sa v blízkosti jej obydli.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú H. F., nar. XX.XX.XXXX, L. G. XX, J. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Piešťany podala dňa 08.12.2014 pod sp. zn. Pv 118/14 na obžalovaného H. O. obžalobu pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na skutkovom základe, že:

1) najmenej v období od 1. augusta 2013 do 1. decembra 2013 v meste J. ako aj na iných miestach po tom, ako spolu žil v spoločnej domácnosti s H. F. túto opakovane najmenej 110 krát telefonicky, 10 krát prostredníctvom MMS správ a 585 krát prostredníctvom SMS správ kontaktoval proti jej vôli a to z mobilných telefónnych čísiel XXXX XXX XXX, XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX a to najmenej v dňoch 17.09.2013, 20.09.2013, 21.09.2013, 22.09.2013, 23.09.2013

26.09.2013, 30.9.2013, 1.10.2013, 2.10.2013, 3.10.2013, 5.10.2013, 7.10.2013, 8.10.2013, 9.10.2013, 10.10.2013, 11.10.2013, 14.10.2013, 15.10.2013, 16.10.2013, 17.10.2013, 18.10.2013, 20.10.2013, 21.10.2013, 4.11.2013, 5.11.2013, 6.11.2013, 7.11.2013, 8.11.2013, 9.11.2013, 10.11.2013, 13.11.2013 a dňa 18.11.2013, pričom ju opakovane hrozbou násillia ako aj inej ťažkej ujmy nútil, aby si vybrala jednu z variant A,B,C s tým, že podľa varianty A budú mať spolu dieťa a on bude naň platiť výživné, podľa varianty B sa stretnú raz do týždňa na dve hodiny a užijú si a podľa varianty C príde o prácu, auto, pôjde do väzenia na dva roky natvrdo za nejakú krádež a bude ľutovať a prosiť, aby prestal, pričom jej uvádzal napr., že: „mas me na svedomi prostrelim si hlavu“, „ja ti rikal neojeb me“, „si 24 h denne hliadana komplet jen at to vis.. z te dobre strany...“, na jej žiadosť aby jej dal pokoj jej uviedol, že „nebudes! Nikdy v zivote! Pokud nepristoupis na jednu z tutech variant, nebude H.. To ti hovorim ty vaho. V tom pripade proste, jakoze nechci ti, ja jenom proste rikam co bude ten zlomek toho protoze to bude snad nejhorsi co bude existovat, protoze bud se, bud budes v truhle, bud skoncis v truhle, nebo vsichni vostatni okolo, H. vyber si becko, jednou tejdne, nazdar, budes nejstastnejsi, za A, nebo za B H.. Myslim to tedkon vazne a dej do prdele emoce, jestli ti ten ksicht zustane, jestli ti zustane ruka, noha, je mi to jedno, je mi to fuk jestli ze se budes plazit a prosit ze prosim te prosim te ti reknu ne!“, taktiež jej uvádzal, že „Mas smulu, takže H.. Oukej. Du na ty policajty, dostanes dva roky natvrdo, prijdes vo papiry, vyhodi te z prace behem tejdne, budu pokracovat dal, ty vaho, vodserou to vsichni na vokolo tebe, budou zbytecne problemy, hej?, kolotoc smrti se roztaci, zase si me vojebala, budes se se mnou bavit slusne a budes se bavit tak jak ti rikam, budeme se bavit normalne, pristoupis na jednu z tych moznosti a bude klid H.“, rovnako ju telefonicky, formou SMS a MMS správ opakovane nútil, aby mu zavolala, nakoľko ho zradila a „podjebala“, pričom jej uvádzal, že ak mu nezavolá dá na internet a facebook do práce také veci že je hotovo, pričom jej následne zaslal MMS správu s jej nahými fotkami z ich spoločného domáceho videa s tým, aby mu ihneď zavolala, rovnako jej písal, ktorá fotka bude pre K. lepšia, že má dve minúty na zavolanie a následne jej poslal ďalšie dve nahé fotografie jej tela s tým, že jej dal čas dokedy mu má zavolať a rozumne sa dohodnúť a že to môže zastaviť jedným zavolaním, pričom keď nereagovala tak jej poslal SMS, že to ide dať K. do pošty, k P., k nej, potom na P. na úrad, do M., H., internet už je, facebook tiež a všetci jej kamaráti to vidia, pýtal sa jej, či jej to za to stojí a že jeden jej telefonát to môže zmeniť, pričom spoločnosť K. je jej zamestnávateľom, P. je firma kde pracuje jej otec a brat, v obci P. má trvalý pobyt a v obciach H. a M. bývajú jej príbuzní, taktiež sa jej vyhrážal, tak, že jej poslal MMS správu s fotkou nejakého muža, ktorý mal rozbité ústa a vybité zuby a telefonicky jej uvádzal napr.: „vis co jsem ti sľibil a dodrzim to a rikal az te potkam a vis ze to prijde, a rikal ti kam nemas nikdy chodit, chces do konce zivota se otacet a bat se? Chces do konce zivota ty vole cekat co bude ze ty vole blbe nastartujes? Chces cekat to ze proste cokoli i vostatnim okolo H.? Stoji ti to za to?, znicim ti kompletne zivot, ja tam nepujdu, nikto te z toho nevytahne, budu ti volat, budu ti psat H., cekaji te dva roky natvrdo za kradeze a tuhlencty veci, dalsi veci te proste cekaji H., v tom pripade pokud ty mas tedkon na, mas tedkon do desiti cas aby si se rozhodla, napsala mi normalni rozumnou esemesku v ktery se dohodneme a nebudes zazivat peklo ty a vsichni vokolo tebe a bude to mozna vsecko v pohode, jo, tak proste oukej, ale jinak proste H., jakoze, to ti prisaham, prisaham ti na svoji smrt, prisaham, prisaham, ze bud pytel nebo cerná. Ale proste udelam, uplne, uplne ze ti rikam H. uplne ze maximum. Uplne a nevzdam to. A stacilo rict jenom pojebany za B, polozil by sem telefon, ve stredu by sme se videli a takhle by to nasledovalo, H. K.ozjebu ti hlavu, normalne, vytece ti mozek, je mi to uplne ze suma fuk ty vaho. Vsetko udelam ty vaho proto!, respektive ja uz ani ne, ale ty vole, uvidis, proste jen za to ze si to pojebany, ze si se takhle zacala chovat., Chces mit do konce zivota skazenej zivot? Uvidis, zabiju te! Rozjebu ti hlavu! Mozek ti vytece. Vsecko ti budu delat. Deti si to vodserou ty vole! Spalim te ty vole! V aute! Cokoliv H. udelam to! To chces? Normalne jenom zkurveny aby sme se normalne bavili!, Aby si prijmula pojebanou vec ty baho“ a zároveň uvádzal jej, že je 24 hodín denne sledovaná, následkom čoho mala strach chodiť sama do práce a do obchodu, pričom v dňoch 8.10.2013 až 10.10.2013 jej zasielal SMS správy z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, formulované tak, aby navodzovali dojem, že sú od príslušníkov polície Národnej kriminálnej agentúry (NAKA) a títo ju chcú ochrániť, že už došlo k nejakému ublíženiu na zdraví, že aj jej sa môže niečo stať, že má dať stanovisko lebo ju zoberú z roboty, že pán H.. bol v nemocnici, že je potrebné, aby dva dni bývala na adrese dovtedajšieho bývania a podobne a dňa 15.11.2013 o 08,14 hod jej zaslal proti jej vôli mail z adresy O..M. na adresu G..R., v ktorom jej prial všetko najhoršie, aby nikdy nemala deti, rodinu a všetko zlé a ako jej sľúbil tak skončí za čo dá krk, čím vzbudil u menovanej dôvodnú obavu o jej zdravie a život ako aj život a zdravie jej blízkych osôb a podstatným spôsobom zhoršoval kvalitu jej života,

2) dňa 14.10.2013 v čase o 07,15 hodine v areáli firmy K. Z. v V. fyzicky napadol H. F. a to tak, že ju jednou rukou chytil za ústa a druhou za vlasy, následkom čoho spadla na zem, kde jej povedal, že ju

nenávidí a uviedol, že na druhej strane cesty je človek, ktorý ju zastrelí, keď bude chcieť utiecť alebo kričať a nikdy ju nenechá na pokoji.

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom svedkov, obžalovaného, oboznámením znaleckých posudkov, ako aj iných listinných dôkazov a na základe takto vykonaného dokazovania vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 30.9.2015 a uznal vinu obžalovaného na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na odvolanie obžalovaného Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 5To/17/2015 zo dňa 10.3.2016 rozsudok súdu v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K odvolacím námietkam obžalovaného v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že nebol dôvod zamietnuť návrh obhajoby na vypočutie nimi navrhnutých svedkov, že vo veci bolo potrebné osobne vypočuť svedka H. B., že dôkaz nahrávkami rozhovorov predložený poškodenou je prípustný, avšak súd sa musí vysporiadať s námietkou pravosti nahrávok, rovnako tak aj autenticitou poškodenou prepísaných SMS správ, pričom namietané výpisy z telekomunikačnej prevádzky na základe príkazov súdu boli zákonné.

Dňa 11.2.2016 prišlo v danej veci k zmene senátu, pričom obžalovaný so zmenou senátu nesúhlasil, preto bolo hlavné pojednávanie vykonané znova. Hlavné pojednávanie bolo so súhlasom obžalovaného vykonané v jeho neprítomnosti, a to výsluchmi poškodenej, svedkov obžaloby H. H., E. L., Z. L., E. P., H. Z., G. F., G. F., K. F., A. K. Y., prečítaním výpovede H. U. B., výsluchmi svedkov obhajoby J. R., H. R. Y., Z. R., C. D., H. S., C. P., E. H., H. J. a E. F., výsluchmi znalcov H. B. a J. M. a oboznámením záverov ich znaleckých posudkov, prehratím zvukových nahrávok telefonických rozhovorov, prečítaním oznámení telekomunikačných operátorov s výpismi hovorov, SMS a MMS správ, zápisnice o vydaní vecí, prepisu telefonického rozhovoru zo dňa 17.9., listovej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou, dokladmi k bytu a vozidlám, správami a posudkami na obžalovaného a výpisom z registra trestov, z ktorých bolo zistené nasledovné:

Obžalovaný H. O. sa hlavného pojednávania nezúčastnil, preto bola na návrh prokurátora prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že je občanom Č. republiky, 9 rokov žije na Slovensku. H. F. nikdy nepovažoval za svoju družku. Po zoznámení sa bližšie spoznali, vedel, že bola vydatá, že sa má rozvádzať. Asi po pol roku, keď bola voľná, začala obžalovaného doslova uháňať SMS správami, telefonickými hovormi a prišla s kufrom do jeho prenajatého bytu na Y. ulici, na čom sa vôbec nedohodli. Nechal ju u seba bývať. Ich spolužitie prerástlo do intímneho vzťahu, čo bolo skôr iniciované z jej strany. Ku koncu sa ich spolužitie zhoršilo, pretože poškodená od neho žiadala dieťa a aby jej zaplatil dovolenku. Dohnala ho k tomu, aby jej dal k dispozícii autá K. H. a Š. S., ku ktorej si nechala napísať kúpnu zmluvu na seba a takto vozidlo prihlásila aj na políciu. Počas 6-ročného vzťahu sa minimálne tri krát rozišli, lebo poškodená stále tlačila, aby mali dieťa. Na jej nátlak sa však dali dokopy. Po rozchode a odsťahovaní sa poškodenej z bytu na Z., ktorého je výlučným vlastníkom, zostal s ňou len v telefonickom kontakte, pričom riešili len pracovné veci. Poprel všetky SMS správy a hovory, ktoré predložila poškodená. Má za to, že je to pomsta poškodenej. Čo sa týka podozrenia z podpálenia vozidla zn. L., či prenasledovania poškodenej inými osobami, tak svoje vlastné vozidlo by si obžalovaný nepodpálil, myslí si, že to urobila poškodená, aby nemusela vrátiť vozidlo. S určitosťou môže uviesť, že ju nikdy nedával prenasledovať, je to všetko výmysel poškodenej, ktorá bola psychicky narušená aj počas ich spolužitia.

Z dokazovania ku vzťahu obžalovaného s poškodenou, a to z výpovede poškodenej, svedkýň G. F. (matka poškodenej), G. F. (sestra poškodenej), H. S. (sestra obžalovaného starej matky), svedka K. F. (v tom čase manžel sestry poškodenej) a dokladov predložených poškodenou vyplýva, že poškodená sa s obžalovaným zoznámila v práci v roku 2007, kde bol obžalovaný jej nadriadený a po 3 - 4 mesiacoch si začali románik, ktorý postupom času prerástol do vzťahu. V tom čase bola poškodená vydatá. S obžalovaným to bolo vážne, preto od manžela odišla, a obžalovaný pre ňu a jej osobné veci prišiel aj s pani S. do V..

S obžalovaným začali spolu žiť v jednej domácnosti v podnájme na Y. ulici v J., kde obžalovaný platil nájom a poškodená výdavky na chod domácnosti, neskôr asi po roku začali uvažovať nad spoločným bývaním. Podľa zmluvy o budúcej zmluve na kúpu bytu na Z. zo dňa 30.9.2009, jej dodatku z 2.2.2010 mal obžalovaný s poškodenou nadobudnúť ako kupujúci 3,5 izbový byt za cenu 108.499,95 eur, pričom poškodenej bola podľa výpisu z karty podielníka dňa 2.11.2009 vyplatená suma 22.103,84 eur za predaj podielového listu a obžalovaný dňa 4.11.2009 na účet spoločnosti, ktorá byt stavala vložil 22.100 eur. Z e-

mailovej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou ohľadom splátok na byt vyplýva, že obžalovaný 9.11.2009 mailom poškodenej uviedol, že okrem splátok, ktoré uhradil on, ona dala 22.100 eur. Krátko na to jej obžalovaný tvrdil, že má problémy v práci, aby sa na čas odsťahovala, pričom poškodená išla bývať k rodičom, čo potvrdila vo výpovedi aj svedkyňa S.. Po pár mesiacoch, keď už bol byt na Z. postavený, vrátila sa poškodená k obžalovanému do nového bytu, kde sa starala o domácnosť, platila bežné výdavky a obžalovaný platil úver.

Vtedy medzi nimi väčšie nezhody neboli. Postupom času poškodená chcela, aby sa vo vzťahu posunuli ďalej, založili si rodinu, obžalovaný však o to nemal záujem, keďže chcel najskôr finančné zabezpečenie. Znova nastala situácia, kedy poškodenej povedal, že má problémy, že sa rozídu a keď si všetko vyrieši tak sa vráti. Poškodená mu to uverila a odsťahovala sa k rodičom. U rodičov bývala asi pol až trištvrte roka. Aj keď sa k obžalovanému vrátila, trávil veľa času mimo domu, hlavne cez víkendy, pričom tvrdil, že je pracovne zaneprázdnený. Jedného dňa odišiel na týždeň na nejaké sústredenie, vraj z boxerského klubu, a vtedy sa poškodenej ozvala svedkyňa S., ktorá jej povedala, že obžalovaný je na dovolenke v Miami so svojou druhou priateľkou. Poškodená o tomto nevedela, nevšimla si nič podozrivé. Po návrate obžalovaného z tejto dovolenky to skončilo tým, že obžalovaný poškodenú prvýkrát fyzicky napadol, ťahal ju za vlasy, udieral ju pästou do rúk, nôh, zvalil ju na posteľ a držal jej ústa, aby nebolo počuť krik. Poškodená zostala ležať, aby to čo najskôr skončilo. Keď sa obžalovaný ukludnil tak jej dal studený obklad na čelo a prisahal, že už to nikdy neurobí a ten druhý vzťah skončí. Modriny na tele poškodenej po tomto incidente videla matka poškodenej, čo potvrdila vo svojej výpovedi. Poškodená mu odpustila a po určitom čase mu navrhla, aby mali dieťa, s čím obžalovaný nesúhlasil. Zo strany poškodenej prišlo k ochladnutiu vzťahu a uvažovala aj nad jeho skončením, čo povedala aj obžalovanému, tento s tým však nesúhlasil. V ich domácnosti asi od augusta 2013 bola napätá atmosféra, pričom jedného večera chcel obžalovaný po poškodenej sex, čo odmietla a vtedy ju obžalovaný druhýkrát fyzicky napadol tak, že ju hodil na posteľ, udieral pästami, ťahal za vlasy, zobral jej mobily, hodil ich o zem a zatvoril ju v izbe. Potom sa obžalovaný ukludnil. Na druhý deň ju v práci prišiel navštíviť švagor s neterou a videli na nej modriny, čo vo výpovedi potvrdil K. F. s tým, že mu poškodená aj povedala, že ju obžalovaný napadol. Ten večer si poškodená zbalila pár vecí, na druhý deň bol štátny sviatok, preto povedala obžalovanému, že ide k sestre, ale do spoločnej domácnosti sa už nevrátila. Od sestry mu oznámila, že je koniec, že už sa nevráti, s čím on nesúhlasil. Najskôr jej nechcel dať ani zvyšné osobné veci. Za prítomnosti pani S. a švagra pána F. si mohla z bytu na Z. zobrať osobné veci, čo bolo na prelome augusta a septembra 2013, čo potvrdila vo výpovedi svedkyňa S. aj svedok F. s tým, že sa poškodená nasťahovala k sestre. Asi v novembri 2013 sa poškodená nasťahovala k priateľovi H. H., s ktorým sa zoznámila po rozchode s obžalovaným.

Sestra poškodenej G. F. potvrdila, že poškodená tvorila s obžalovaným pár asi 6 rokov. Počas tohto obdobia sa párkrát rozišli, pričom poškodená bývala u rodičov, naposledy sa rozišli v auguste 2013, kedy k nim prišla s modrinami s tým, že ju obžalovaný napadol a zostala u nich bývať asi 3 mesiace.

Z dokazovania ku kontaktom medzi obžalovaným a poškodenou v období od konca augusta do decembra roku 2013 a k ich obsahu, a to z výpovede poškodenej, svedkov H. H. (priateľ poškodenej), G. F. (matka poškodenej), G. F. (sestra poškodenej), K. F. (v tom čase manžel sestry poškodenej), H.V. S. (sestra obžalovaného starej matky), Z. L. (kolegyňa poškodenej), H. Z. (kolegyne poškodenej), z dokladov predložených poškodenou, zo záznamov o hovoroch, SMS a MMS medzi telefónnymi číslami obžalovaného a poškodenej, z nahrávok telefonických rozhovorov poskytnutých poškodenou, z opisu obsahu SMS správ, vyplýva, že poškodená po odchode zo spoločnej domácnosti s obžalovaným odišla bývať k sestre. Asi o týždeň alebo 10 dní ju kontaktoval obžalovaný s prosbami, aby sa vrátila, ľutoval, že ju napadol, zdôvodňoval to tak, že mal veľké problémy v práci, nezvládol situáciu a vyvšil sa na nej. Poškodená sa mu snažila vysvetliť, že je koniec a do spoločnej domácnosti sa už nevráti. Uvedené obdobie nekontaktovania vyplýva aj zo záznamov telefonickej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou, kedy po 14 telefonátoch a 29 SMS z 30.8.2013 z čísla obžalovaného na číslo poškodenej bol jeden telefonát obžalovaným 9.9.2013, pričom v danom období poškodená obžalovaného nekontaktovala. Postupne začali telefonáty a SMS od obžalovaného naberať útočný rozmer. Trval na tom, aby sa k nemu poškodená vrátila. Začal za ňou chodiť do práce. Sledoval kam chodí, neustále jej volal, písal, a to na pracovné číslo, na ktorom s ním musela riešiť aj pracovné veci, keďže na súkromnom si ho zablokovala.

Podľa záznamov o hovoroch, o SMS a MMS správach medzi telefónnymi číslami evidovaných u operátora (v tom čase Telefónika Slovakia, s. r. o. č. I. 72 a 196) na obžalovaného (XXXX XXX XXX,

XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX) a poškodenej (XXXX XXX XXX) bola v období od 1.8.2013 do 1.12.2013 vykonaná nasledujúca komunikácia:

Prichádzajúce hovory, SMS a MSM správy na telefónne číslo poškodenej z telefónnych čísiel obžalovaného (komunikácia je z čísla XXXX XXX XXX, ak nie je uvedené inak):

deň počet SMS počet MMS počet telefonátov

1.8.2013	2	1	
2.8.2013	2		
4.8.2013	2		
5.8.2013	5	1	
6.8.2013	4	2	
9.8.2013	8	1	
10.8.2013	3		
11.8.2013	3		
12.8.2013	1	1	
13.8.2013	2	2	
14.8.2013	1		
15.8.2013	12	4	
16.8.2013	5	2	
19.8.2013	4	3	
20.08.2013	1	1	
21.8.2013	6	3	
22.8.2013	10	3	
23.8.2013	10	1	5
24.8.2013	2		
26.8.2013	2	2	
27.8.2013	5		
28.8.2013	11	4	
od 1.8.2013 do 28.8.2013	100	1	36
29.8.2013	47	1	
30.8.2013	29	14	
9.9.2013	1		
10.9.2013	2	1	
11.9.2013	20	5	
17.9.2013	26		
19.9.2013	2		
20.9.2013	14		
21.9.2013	2		
22.9.2013	2		
23.9.2013	22	3	6
25.9.2013	42	5	
26.9.2013	3	12	z č. XXXX XXX XXX
27.9.2013	1	4	z č. XXXX XXX XXX 1 2
28.9.2013	2		z č. XXXX XXX XXX
29.9.2013	2		z č. XXXX XXX XXX
30.9.2013	19	1	6
1.10.2013	37	2	2
2.10.2013	8		
3.10.2013	1		
5.10.2013	16		
7.10.2013	7	2	
8.10.2013	5		z č. XXXX XXX XXX XX
9.10.2013	1		z č. XXXX XXX XXX XX
10.10.2013	3		z č. XXXX XXX XXX X 1
11.10.2013	1		
12.10.2013	2		z č. XXXX XXX XXX
13.10.2013	1		z č. XXXX XXX XXX
14.10.2013	16	1	

15.10.2013 5 1
17.10.2013 7 3
18.10.2013 2
20.10.2013 6
21.10.2013 14 5
22.10.2013 1
23.10.2013 4 3
24.10.2013 3 1
25.10.2013 4 1
28.10.2013 10
29.10.2013 1
30.10.2013 6 5
31.10.2013 14 3 (hovor o 13:12 hod v trvaní 856 s. = 14 min. a 25 s.)
3.11.2013 2
4.11.2013 31
5.11.2013 3 1
6.11.2013 4
7.11.2013 2
8.11.2013 2
9.11.2013 2
10.11.2013 5
13.11.2013 1
18.11.2013 14
19.11.2013 2
21.11.2013 1
27.11.2013 2
28.11.2013 1
1.12.2013 5
od 29.8.2013 do 1.12.2013 533 8 72

Odchádzajúce hovory, SMS a MSM správy z telefónneho čísla poškodenej (XXXX XXX XXX) na telefónne číslo obžalovaného (XXXX XXX XXX):

deň počet SMS počet MMS počet telefonátov

1.8.2013 2
2.8.2013 3 2
4.8.2013 2
5.8.2013 3 1
6.8.2013 5 2
7.8.2013 1
8.8.2013 1
9.8.2013 12 2
10.8.2013 3
11.8.2013 4
12.8.2013 2
13.8.2013 2 1
14.8.2013 1
15.8.2013 11 3
16.8.2013 4 3
19.8.2013 3 2
20.08.2013 1
21.8.2013 4
22.8.2013 8 1
23.8.2013 11 4
24.8.2013 1
26.8.2013 3 2
27.8.2013 5
28.8.2013 12

29.8.2013 33
30.8.2013 11 2
10.9.2013 2 1
11.9.2013 18
17.9.2013 13 1
20.9.2013 12
21.9.2013 1
22.9.2013 2
23.9.2013 18 2
25.9.2013 31
26.9.2013 2 1
27.9.2013 2 2
30.9.2013 5 2
8.10.2013 2
9.10.2013 1
14.10.2013 12 1
15.10.2013 2 1
17.10.2013 1
21.10.2013 5 1
23.10.2013 2 1
30.10.2013 2 1
31.10.2013 4 1
4.11.2013 (pondelok) 1 1 (hovor o 9:32 hod v trvaní 1276 s = 21 min. a 16 s.)
od 1.8.2013 do 4.11.2013 282 45

Obžalovaný opakovane poškodenú čakával v aute pred jej pracou na parkovisku, aby sa porozprávali. Raz, keď z práce išla služobne do X. H. X. Y., obžalovaný ju sledoval na aute, v P. R. ju autom vytlačil z cesty a donútil ju zastaviť. Vstúpil jej do auta, vytrhol jej kľúče a trval na tom, aby mu prisahala, že sa vráti, pričom kľúče jej nevráti dovedy, kým mu nepovie, že sa k nemu vráti. Zo zúfalstva mu to nakoniec sľúbila, aj keď to tak nemyslela a až potom jej vrátil kľúče. V ten deň ho aj prvý krát nahlásila na polícii a situáciu vyrozprávala aj matke, ktorá to vo svojej výpovedi potvrdila. V tom čase bola poškodená v kontakte s pani S., ktorá vo výpovedi potvrdila, že jej poškodená v telefonátoch, či SMS uvádzala, že za ňou obžalovaný chodí do práce, obťažuje ju častými SMS správami proti jej vôli, vyhráža sa jej, na základe čoho sa svedkyňa S. spojila s obžalovaným, ktorý jej tvrdil, že to nie je pravda. Aj tak svedkyňa uviedla obžalovanému, aby poškodenú nechal na pokoji, keď sa tak rozhodla. Svedkyňa verila tvrdeniam poškodenej aj obžalovaného. Tým, že obžalovaný poškodenú sledoval, začala sa báť chodiť autom bez toho, aby sa neobzerala, či ju nesleduje. Na svojom aute prestala chodiť do práce a využila pomoc pána H., ktorý jej požičal auto, resp. ju vozila do práce pani L., čo svedkyňa potvrdila vo svojej výpovedi, pričom keď poškodenú vozila z práce, viac krát ich sledovalo čierne auto Y. D., ktoré za nimi vyštartovalo, keď vyšli z firmy a sledovalo ich až pokiaľ nevystúpila poškodená. Prítomnosť čierneho Y. D. potvrdila vo výpovedi aj svedkyňa Z. a v prečítanej výpovedi aj svedok L., ktorí si toto vozidlo všimli opakovane parkovať pred areálom firmy na druhej strane cesty, pričom keď pani L. viezla poškodenú domov, toto vozidlo za nimi vyštartovalo.

Poškodená uviedla, že obžalovaný sa pohyboval aj na čiernom D. s evidenčným číslom B. I., ktorý často videla v okolí práce, pričom raz z tohto auta vyskočil, zdrapil ju za ruku s tým, aby sa k nemu vrátila. Obžalovaný začal byť dosť agresívny vo svojich prejavoch, poškodená sa pred obžalovaným, ktorý za ňou chodil aj do práce, schovávala v inej kancelárii, prípadne ju nadriadený zatajil. Bála sa sama chodiť do práce aj na nákup. Pohybovala sa len medzi pracou s domovom.

Svedkyňa L. potvrdila, že obžalovaný po rozchode poškodenú viac krát navštívil v práci, ale o čom sa bavili, nepočula. Raz keď svedkyňa pred hlavným vchodom budovy firmy fajčila, videla ako obžalovaný vybehol z brány za poškodenou, silno jej chytil ruku a niečo jej hovoril, pričom nevie, kedy k tomuto incidentu prišlo.

Svedkyňa Z. uviedla, že bola svedkom, ako rozzúrený obžalovaný vbehol k nim do kancelárie a vyzval poškodenú, aby sa s ním išla von porozprávať.

Obžalovaný po poškodenej chcel, aby sa k nemu vrátila, resp. aby s ním mala posledný krát sex, že potom jej dá pokoj, s čím nesúhlasila. Keďže poškodená mala u obžalovaného ešte nejaké veci, sľúbil jej, že si pre ne môže prísť, nemusí sa báť, len sa rozlúčia a pôjdu si svojou cestou. V byte na ňu obžalovaný

naliehal, aby mali posledný krát spolu sex, že už ju potom nebude kontaktovať. Obžalovaný odviezol poškodenú do spálne, kde mal na nočnom stolíku položenú zbraň, mali spolu sex a potom odišla. Krátko na to jej obžalovaný volal a písal, že bez nej nemôže vydržať.

Okrem toho, že ju kontaktoval obžalovaný, chodili poškodenej SMS z iných čísiel, jedno bolo také, že ten človek sa neprestavil, ale povedal jej, že vie, že sa rozišli, chcel ako keby s ňou chodiť a potom jej začal nadávať do kuriev a špín. Ďalším číslom bola akože NAKA, kde jej ten človek povedal, že ju stále niekto sleduje, lebo obžalovaný má problémy a preto sledujú aj ju, aby sa jej niečo nestalo. V tej dobe poškodená verila, že ju niekto sleduje a môže jej byť ublížené. Svedok E. P., kolega poškodenej, uviedol, že mu poškodená dala čítať SMS správy, ktoré sa týkali nejakého vyšetrovania a že poškodená mala kontaktovať nejaké oddelenie NAKA.

Pred zimou si potrebovala poškodená vymeniť pneumatiky, ktoré mala uskladnené vo firme obžalovaného, preto tam prišla aj s pánom L., pričom obžalovaný jej navrhoval, ako celú situáciu vyriešiť, pričom jej dal na výber z 3 variant. Prvá bola, že sa vráti k nemu a budú mať spolu dieťa, na ktoré bude platiť výživné. Druhá alternatíva bola, že sa k nemu nevráti, ale že sa raz do týždňa stretnú kvôli sexu. Tretia varianta bola, že keď si nevyberie ani jednu ani druhú variantu, urobí všetko preto, aby ho nenávidela a začnú sa diať veci. Toto sa stalo v piatok, dal jej čas do pondelka, aby si vybrala. Nevydržal do pondelka a začal písať a volať v nedeľu, že nemá čas a má mu dať vedieť hneď, aby sa aj on vedel zariadiť, lebo ak si nevyberie ani jednu z možností, hneď v pondelok pôjde na políciu ju ohlásiť a že pôjde do väzenia na dva roky natvrdo. Poškodená mu povedala, že mu dá vedieť až v pondelok, ako sa dohodli. V pondelok ráno mu zavolala, keď si našla v práci čas a tento rozhovor si aj nahrala. Dňa 4.11.2013 bol pondelok a podľa záznamov telekomunikačného operátora poskytnutých dňa 17.2.2014 z telefónu poškodenej na telefón obžalovaného bol vykonaný hovor v čase o 9:32 hod. v trvaní 1276 sekúnd, teda 21 minút a 16 sekúnd. Súd prehral záznam z telefonického rozhovoru poškodenej s mužom, podľa poškodenej s obžalovaným, zo dňa 4.11.2013, ktorý záznam na CD nosiči poškodená vydala dňa 28.1.2014, a tento bol v trvaní 21 minút a 24 sekúnd, pričom nahrávka začína skôr, ako začne hovor. Poškodená povedala obžalovanému, že si nevyberie ani jednu z možností, na čo sa jej začal vyhrážať, že ju zabije, že skončí v truhle, že jej vytečie mozog, že si to všetci okolo nej odserú, či chce, aby sa musela celý život obzerať, že sa jej môže čokoľvek stať, že zhorí v aute, že nech si to teda rozmyslí, lebo ak nie, tak ju čaká pytel alebo černá, čo sú asi české výrazy pre smrť.

Dňa 31.10.2013 podľa záznamov telekomunikačného operátora poskytnutých dňa 17.2.2014 bol z telefónu obžalovaného na telefón poškodenej vykonaný hovor v čase o 13:12 hod v trvaní 865 sekúnd, teda 14 minút a 25 sekúnd. Súd prehral záznam z telefonického rozhovoru poškodenej s mužom, podľa poškodenej s obžalovaným, zo dňa 31.10.2013, ktorý záznam na CD nosiči poškodená vydala dňa 28.1.2014, a tento bol v trvaní 13 minút a 7 sekúnd, pričom nahrávka končí v strede vety.

Z prehratých zvukových záznamov nahratých telefonátov poškodenou H. F. zo dňa 31.10.2013 a dňa 4.11.2013 na CD nosiči vydanom poškodenou políciou 28.1.2014 vyplynulo, že osoba s mužským hlasom v nahrávke použila výrazy ako:

- „Máš poslednú šancu,
- nikdy v živote nebudeš mať pokoj, ak nepristúpiš na jednu z dvoch variant,
- budeš v truhle, lebo všetci ostatní okolo,
- prídeš o prácu,
- neviem, či ti zostane ruka alebo noha, je mi to jedno,
- budeš platiť, musíš si vybrať variantu A alebo B, varianta C by bola špatná,
- mám dohodnuté s policajtmí následky, máš 24 hodín na vybratie varianty A lebo B,
- ak si vyberieš variantu B budeš mať pokoj a nebude problém, bude pohoda,
- čakajú ťa dva roky natvrdo,
- ja Ťa do tej báne dostanem, budeš 2 roky zavretá,
- prisahám ti to, posereš sa z toho,
- budeš sa báť, budeš zatvorená,
- kolotoč smrti sa roztočí,
- nenechám Ťa na pokoji, budem Ti volať a písať, nevzdám to,
- zabijem ťa,
- rozjebem ti hlavu, vytečie Ti mozog,
- spálím ťa v aute“ a iné.

Poškodená opakovane v oboch telefonátoch žiadala, aby ju nechal na pokoji, nevolal jej a nepísal. Oba telefonáty sú vzájomnou diskusiou poškodenej a osoby s mužským hlasom, ktoré navzájom v krátkom slede reagujú na otázky, či tvrdenia toho druhého.

Poškodená k nahrávkam telefonických hovorov uviedla, že si nahrala dva telefonáty s obžalovaným, nakoľko jeho správanie voči nej bolo posledné mesiace neúnosné, keďže sa jej vyhrážal, chcela mať nahraté, ako sa k nej správa, ako sa vyjadruje, čoho je schopný, aby jej to ľudia verili a súčasne sa bála, že by tie vyhrážky mohol splniť. Správanie obžalovaného riešila s jeho príbuznými, ktorí s poškodenou najskôr súhlasili, ale potom sa do toho nechceli miešať.

Svedkyňa G. F. uviedla, že poškodená jej pustila nahratý telefonát, pričom na nahrávke s určitosťou okrem hlasu jej sestry spoznala hlas obžalovaného, keďže tohto poznala a stretávala sa s ním. Obsahom nahrávky bolo vyhrážanie sa fyzickou likvidáciou poškodenej, ak nesplní obžalovaného podmienky.

Obhajca obžalovaného namietal vykonanie dôkazu prehratím nahrávky telefonických rozhovorov medzi poškodenou a obžalovaným, nakoľko dôkaz nebol získaný zákonne, bolo porušené právo obžalovaného na ochranu osobných údajov, keďže obžalovaný súhlas na nahrávanie jeho hlasu nedal. Taktiež namietol autenticitu nahrávky, ktorá mohla byť zmanipulovaná. Okrem toho poukázal na rozdielne zachytený hlas poškodenej a muža na nahrávke.

Prokurátor navrhol vo veci vykonať ako dôkaz porovnanie hlasovej vzorky obžalovaného s vyhotovenou zvukovou nahrávkou poškodenou, pričom obžalovaný využil svoje právo a hlasovú vzorku neposkytol, k čomu jeho obhajca uviedol, že takýto dôkaz považuje za neprípustný v rámci súdneho konania, lebo mal byť zabezpečený v prípravnom konaní.

Poškodená doplnila, že obžalovaný jej po rozchode poslal MMS správy s jej nahými fotkami, ktoré mal posťahované z ich domáceho videa, pričom sa jej vyhrážal, že ak sa k nemu nevráti, pošle ich do práce, jej otcovi, na Obecný úrad H., kde žil brat a sestra a že ich zavesí na kostol v obci P., kde mala poškodená trvalý pobyt. Matka poškodenej potvrdila, že jej dcéra volala, že sa jej obžalovaný vyhrážal, že vyvesí jej nahé fotky na kostol v ich obci, preto bola aj pozrieť pri kostole, či tak neurobil. Raz prišla poškodenej MMS nejakého mladého muža s rozbitou tvárou a rozbitými ústami, o ktorom obžalovaný tvrdil, že je to ten, čo jej písal tie chlípne správy, že ho našiel a takto si to s ním vybavil, aby jej dal pokoj. A jeden alebo dva krát jej prišla len čierna fotka, aby videla, ako dopadne.

Poškodená predložila e-mail zo dňa 15.11.2013 o 8:14 hod odoslaný z adresy O..M. na adresu G..R. písaný v češtine s obsahom, že ju z celého srdca a duše nenávidí, želá jej iba to najhoršie a najhnusnejšie, aby nikdy nemala deti a rodinu, aby nikdy nevkročila do J. a vyhýbala sa mu, inak uvidí, že urobí čo sľúbil, za čo dá krk a že ju nenávidí a neznáša do konca života.

V januári 2014 si poškodená potrebovala niečo vybaviť, tak vytiahla z garáže dlho parkované vozidlo L., a potom si ho našla ako horí. Vozidlo L. si kúpila z bazáru, pričom predtým jej obžalovaný daroval vozidlo Š. S. K., kde však splátky leasingu boli veľmi náročné, preto ho dali do bazáru. Ešte rok po zhorení auta splácala poškodená úver, ktorý si naň zobrala. Keď začala bývať u priateľa H., asi dva krát mali rozbité okná na dome. Pán H. pracoval v F. v J. a našiel si prepichnuté pneumatiky na aute. Keď mala poškodená požičanú O. od rodičov, v areáli firmy jej niekto tehloou rozbil okno, čo potvrdila vo výpovedi aj svedkyňa Z. s tým, že to poškodená riešila s políciou. Obžalovaný sa poškodenej v tom čase už vôbec neozýval, keď sa diali tieto veci a doposiaľ ju už nijak nekontaktoval. Od začatia súdneho pojednávania v tejto veci sa jej už nič také neudialo.

Poškodená uviedla, že správanie obžalovaného po ich rozchode v nej vyvolalo obavu o jej život, resp. zdravie, aj jej príbuzných. Keďže sa bála, bola nervózna, nesústredila sa na prácu, po doručeních výhražných SMS plakala, čo potvrdili vo výpovedi aj jej kolegyne L. a Z.. Nadriadený poškodenej A.. Y. uviedol, že firma vydala interné nariadenie o zákaze spolupráce s obžalovaným a jeho firmami, a to z dôvodu vzťahov s poškodenou, ale aj pre podozrenie z iných vecí. Začiatkom roka 2014 poškodená vyhľadala aj odbornú pomoc u psychiatra, čo vyplynulo aj z výpovede H.. B..

Poškodená obsah doručených SMS správ od obžalovaného ukázala príbuzným, priateľovi aj kolegom a tieto si aj prepísala, nakoľko jej telefón neuložil veľa správ a staršie správy zmazával.

Matka poškodenej G. F. uviedla, že obžalovaný posielal jej dcére množstvo SMS správ po ich rozchode. Prvé boli také, že si on niečo urobí, ak sa k nemu poškodená nevráti, potom boli cielené na poškodenú, že je ublíži, zastrelí ju, vystrelí jej mozog, že ublíži aj ich deťom. Raz ju obžalovaný navštívil uplakáný v práci a hovoril ako poškodenú ľúbi a chce, aby sa vrátila. Matka poškodenej doplnila, že obžalovaný

dával poškodenej nejaké podmienky o tom, že budú spolu nezáväzne žiť alebo jej spraví dieťa, ale presne si ich obsah už nepamätala. Dva krát prišla na adresu poškodenej u rodičov prázdna obálka s nábojnicou a raz obrázok z pohrebu so stužkou s menom Marek.

Sestra poškodenej G. F. potvrdila, že po rozchode obžalovaný poškodenej začal robiť zle, posielal jej SMS správy s tým, že si niečo urobí, a keď na to poškodená nereagovala, vyhrážal sa jej aj telefonicky, že ju fyzicky zlikviduje. Keď poškodená nedvíhala obžalovanému hovor, atakoval ju SMS správami. Poškodená jej dávala čítať takmer všetky SMS správy počas obdobia, keď u nich bývala a často bola svedkom telefonátov poškodenej s obžalovaným, kde ho opakovane poškodená žiadala, aby jej dal pokoj, že to nikam nevedie, že ona chce žiť v klude, ale on na ňu naliehal, aby sa vrátila, inak sa jej vyhrážal, že jej zo života urobí peklo, zlikviduje ju, oberie o prácu, že skončí v pytlí. Obžalovaný dával poškodenej podmienky, že buď budú mať príležitostný sex alebo jej urobí dieťa, ktoré finančne zabezpečí, a ak si nevyberie ani jednu možnosť, že ju zničí. Sestra poškodenej v škôlke požiadala učiteľku, aby ich dcéru nedala obžalovanému z obavy, že by jej mohol ublížiť, nakoľko dcéra ho poznala. Rovnaké skutočnosti uviedol aj K. F., v tom čase manžel sestry poškodenej, pričom aj on bol prítomný pri niektorých telefonátoch medzi poškodenou a obžalovaným, čítal SMS správy a počul aj nahrávku telefonátu.

Priateľ poškodenej H. H. uviedol, že čítal správy od obžalovaného, v ktorých sa jej vyhrážal smrťou, že jej vytečie mozog, vybuchne jej auto, pričom toto jej bolo aj podpálené. Tiež jej dával na výber z troch možností s tým, že tam malo ísť o nejaké sexuálne zblíženie a ak nebude po jeho, že ju odstráni. Bol svedkom aj telefonickej komunikácie obžalovaného s poškodenou, pričom táto ho žiadala, aby ju nechal na pokoji. Poškodená sa bála chodiť sama von aj na nákupy.

Kolegyňa Z. uviedla, že si prečítala asi dve správy, kde bolo uvedené, že ešte s ňou neskončil, na to doplatí a zabije ju sviňu.

Kolegyňa L. potvrdila, že jej poškodená dala prečítať niekoľko správ, v ktorých sa jej obžalovaný vyhrážal, že jej urobí zle, ak neurobí, čo chce, že ju zabije a podobne.

Z prepísaného telefonického hovoru zo 17.9. a SMS správ poškodenou, ktoré vydala polícii 28.1.2014 vyplývajú skutočnosti uvádzané poškodenou a svedkami, pričom obsah zo začiatku je skôr úbožného charakteru s naliehaním zo strany muža, aby sa k sebe vrátili a odmietaním tohto zo strany poškodenej s tým, aby ju toľko neobťažoval. Podľa prepisu boli SMS od začiatku októbra výhražné s tým, že je sledovaná. Z obsahu týchto prepisov vyplýva napr. 1.10.2013 doručenie dvoch MMS správ s jej nahými fotkami, ku ktorým jej muž písal, že tieto zverejní, od 8.10.2013 kontaktovanie akože z NAKA, dňa 5.11.2013 MMS len čierna fotka.

Obhajca namietal prečítanie prepisu hovoru zo 17.9. a SMS správ medzi poškodenou a obžalovaným, ktoré predložila poškodená, nakoľko tieto prepisy nevyhotovili orgány činné v trestnom konaní.

Svedkovia obhajoby uviedli:

- Z. H., že obžalovaného nepozná, ale keď dostal predvolanie na pojednávanie, tak mu volal, nakoľko mal v mobile jeho číslo a ten mu povedal, že predvolanie sa týka jeho bývalej priateľky, pričom on si myslel, že zhoreného auta, nakoľko k tomuto vypovedal na kriminálke, nakoľko keď prechádzal na Y. ulicu videl dohorievať auto. Obžalovaný ho o nič v súvislosti s poškodenou nepožiadala.

- H. R., že pozná obžalovaného pracovne a poškodenú ako jeho vtedajšiu priateľku, o ich vzťah sa nezaujímal a nič o ňom nevie. Keď horelo vozidlo L. išiel okolo. V tom čase používal vozidlo D. Y.. Poškodená k výpovedi svedka uviedla, že jeho vozidlo často videla, pričom keď prichádzala z práce stálo za rohom a potom odišlo.

- Z. R., že obžalovaného ani poškodenú nepozná, pričom obhajca uviedol, že výsluch svedka navrhol, lebo jeho auto S. B. malo byť medzi autami, ktoré prenasledovali poškodenú. Svedok doplnil, že v tom čase mohol vozidlo používať jeho syn G..

- C. D., že obžalovaného ani poškodenú nepozná, pričom obhajca uviedol, že výsluch svedkyne navrhol, lebo jej auto M. malo byť medzi autami, ktoré prenasledovali poškodenú. Svedkyňa doplnila, že vozidlo v tom čase mohol používať jej 25 ročný syn F., ktorý na ňom chodil za kamarátmi do J..

- H. S. okrem iného uvedeného vyššie aj, že nebola svedkom konfliktov medzi obžalovaným a poškodenou. Vedela o tom, že obžalovaný mal vzťah s inou ženou z L., ale myslela si, že počas doby, keď bol s poškodenou rozídený. Raz počula ako obžalovaný nakričal na svojho zamestnanca hore v kancelárii, pričom ona bola dole, že by ho napadol si nepamätá.

- C. P., že poznal poškodenú ako priateľku obžalovaného, ktorý je jeho sesternice syn. Raz ho poškodená navštívila v práci, keď sa rozchádzali a sťažovala sa, že jej obžalovaný robí prieky a zle, ale presne si to nepamätá. Obžalovaného pozná ako normálneho, pohodového chalana.

- E. H., že pozná pracovne obžalovaného a poškodenú ako jeho priateľku, nakoľko tak mu ju obžalovaný predstavil. Obžalovaný bol z rozchodu s poškodenou sklamaný a skormútený. U predchádzajúceho obhajcu obžalovaného v L. podpisoval čestné prehlásenie, pričom do L. ho viezol obžalovaný.

- E. F., že obžalovaného pozná, poškodenú nie, len raz mu telefonovala s tým, aby sa s obžalovaným ako kamarátom porozprával, že je na tom zle. Obžalovaného charakterizoval ako zmierlivého, ústretového, ktorý sa snaží každému pomôcť. K spolužitiu obžalovaného s poškodenou sa nevedel vyjadriť, ale obžalovaný mu hovoril, že poškodená mala mať vzťah s nejakým policajtom, vydierala ho, ukradla mu auto, že mu odišla časť klientov. K čestnému prehláseniu uviedol, že toto napísal na žiadosť obžalovaného po tom, čo bolo jeho svedectvo v tomto konaní zamietnuté.

- H. J., že pozná obžalovaného aj poškodenú, ktorí spolu žili, ale rozišli sa. Bol aj nadriadeným obžalovaného, pričom po pracovnej stránke s ním nebol problém a nebol agresívny. Pamätá si, že ho asi 3 krát kontaktovala poškodená, ale či sa pýtala na to, kde sa v tom čase nachádzal obžalovaný si nespomína.

Obhajoba netrvala na výsluchu navrhnutých svedkov J. R. a R. H., preto ich súd nevyočul.

Z dokazovania ku skutku 2 rozsudku, a to z výpovede poškodenej, svedkov E. L. (spolupracovník poškodenej), A. K. Y. (nadriadený poškodenej), H. H. (priateľ poškodenej) vyplýva, že potom, čo mala poškodená obavu z prenasledovania obžalovaným, chodila do práce skôr. Keď vozidlom priateľa pána H. dňa 14.10.2013 prišla do práce asi o hodinu skôr okolo 7:00 hod, aby sa obžalovanému vyhla, čakal ju v areáli firmy K. Z., kde pracovala, tu ju chytil za ruku, zhodil ju na zem, kričal na ňu, že ju nenávidí a že pôjde s ním, že si má zobrať dovolenku a vrátiť sa s ním domov, či chce, alebo nie. A keď bude kričať o pomoc, na druhej strane je auto s človekom, ktorý má zbraň a keď sa pokúsi ujsť, tak ju ten človek zastrelí. Poškodená sa veľmi bála, naťahovala čas a čakala, až kým niekto pôjde do práce. Asi po 45 minútach išiel do práce pán L., na ktorého zavolať a ten sa prišiel spýtať čo sa deje, na čo mu poškodená povedala, že ju obžalovaný nechce pustiť do práce. Medzitým prišiel aj pán Y. a po jeho dohovore z firmy obžalovaný odišiel. Toto poškodená išla ihneď nahlásiť na políciu. Svedok L. potvrdil, že raz na neho poškodená krátko pred začiatkom pracovnej doby, keď išiel do práce, zavolať s tým, že jej obžalovaný bráni vstupe na pracovisko, požiadala ho, aby zostal na blízku, keby ju chcel obžalovaný napadnúť a zavolať A. Y.V., aby prišiel urobiť poriadok. Svedkom napadnutia nebol. Svedok A. Y. potvrdil, že bol raz zavolaný k tomu, keď poškodená bola s obžalovaným v areáli firmy pri depe 3 bližšie k Y., kde je parkovisko, pričom poškodená bola rozrušená, preto obžalovaného vyzval, aby areál opustil. Obhajca obžalovaného namietal, že skutok 2 nikto nevidel, pričom tento sa neodohral na verejnom priestranstve v prítomnosti minimálne dvoch ľudí.

Znalec H. F. B. v znaleckom posudku k poškodenej H. F. uviedol, že jej osobnosť je priemerne intelektuálne a záujmovo diferencovaná, v citových vzťahoch nezrelá. V záťaži môže reagovať výbušným spôsobom, má silnú potrebu po stabilnom citovom vzťahu a rodinnom zázemí, čo determinuje aj jej správanie. Znalec nezistil u poškodenej žiadne patologické rysy, vnímanie a poznávacie funkcie sú bez porúch, udalosti dokáže reprodukovat' v chronologickej následnosti. Jej reprodukcia a interpretácia udalostí je však negatívne ovplyvnená konkrétnymi zážitkami, ktoré zovšeobecňuje. Je to osobnostná obrana citovo nezrelej osobnosti. V prežívaní poškodenej sú prejavy chronického psychologického stresu, ktoré sú externého a interného charakteru. Poškodená prežívala reálny strach z vonkajších prejavov a ten vyvolával príznaky psychologického stresu. Poškodená je schopná správne vnímať a reprodukovat' udalosti a okolnosti ohľadom uvedeného prípadu. Nevykazuje žiadne známky duševného ochorenia. Jej výpovede nie sú naučené ani konfabulatórne spracované. Jej primárnou motiváciou je, aby expartner nezasahoval do jej života, keďže jej vzťah s ním bol ambivalentný a sama sa dobrovoľne do vzťahu neúspešne vracala a odchádzala. Poškodená odmietaním komunikácie s obžalovaným ako keby v ňom vystupňovala hnev. Znalec posudzoval obdobie uvedené v obžalobe, podľa jeho zistení pod vplyvom udalostí navštívila psychiatra H. B., ktorý jej predpísal antidepresíva, ktoré však boli neúčinné, čo však podľa znalca je typickým prejavom, pokiaľ poškodený prežíva neustále nejaký vonkajší stres. Poškodená stále mala obavu z ohrozenia aj pri vyšetrení znalcom.

Z prečítanej výpovede H. B. so súhlasom strán vyplynulo, že poškodená navštívila jeho psychiatrickú ambulanciu 15.4.2014 s výraznými depresiami, plačlivosťou a prezentovala obavy z ohrozenia zdravia zo strany bývalého priateľa. Poškodenú nastavil na antidepresívnu liečbu medikamentózne a na kontrolu sa dostavila 7.7.2014, kedy ešte prezentovala obavy.

Znalec H.. F. B. v znaleckom posudku a na hlavnom pojednávaní k obžalovanému uviedol, že má intelektový potenciál v pásme mierneho populačného nadpriemeru. V citových vzťahoch je nezrelý a taktizujúci. Jeho prispôsobovanie je síce aktívne, často však vyumelkované a demonštratívne. Pri citových konfliktoch, nemožnosti uskutočniť svoje partnerské predstavy prechádza do emočnej lability v histriónskom teatrálnom a verbálno-agresívnom správaní, kedy obžalovaný zveličoval v tom ako by sa správal voči sebe alebo poškodenej, keď verbalizoval, že by jej ublížil, ale v skutočnosti by sa tak nesprával. V bežných situáciách je adaptabilný rešpektujúci normy a pravidiel. Má skony k emočnej labilitate a k verbálno-agresívnemu správaniu, ktoré nasleduje pri citových konfliktoch a po odmietnutí. Verbálno-agresívne prejavy a osočovanie sú situačné, nie sú prejavom antisociálneho správania ani primárne agresívnej osobnosti. Znalec doplnil, že bežný človek dokáže odmietanie vo vzťahu zvládnuť. Obžalovaný mal poškodenú veľmi rád a keď nereagovala na jeho citové potreby, on reagoval frustráciou. Znalec uviedol, že vo vzťahu k poškodenej je u obžalovaného prítomná emocionálna labilita, ktorá nie je dostatočne mentálne a morálne regulovaná. U obžalovaného sa striedajú stavy potreby po blízkej osobe a úzkosť z opustenia, ktoré sa prejavujú vo frustračnom hneve v podobe verbálno-agresívneho správania. Verbalizované agresívne prejavy sú teatrálne zveličené a menej pravdepodobné v správaní, pričom ich cieľom bolo dosiahnuť, aby sa k obžalovanému poškodená vrátila. To, že chcel obžalovaný uškodiť poškodenej v práci, resp. uverejnením jej intímnych fotiek, bolo prejavom nepriamej agresivity, pričom týmto spôsobom jej chcel ublížiť, ponížiť ju. Obžalovaný vo vzťahoch taktizuje a mení stratégie na dosiahnutie cieľa.

Znalec J.. H. M. v znaleckom posudku vypracovanom na žiadosť obžalovaného a na hlavnom pojednávaní k obžalovanému uviedol, že intelektová výkonnosť obžalovaného je na rozhraní priemeru a nadpriemeru, myslenie má bez známok výraznejšej psychopatológie, je však čiastočne egocentricky zameraný, s potrebou javiť sa v lepšom svetle, s prvkami idealizácie a často distorzného vnímania vzťahov, s extrémne pozitívnymi očakávaniami zo strany druhých ľudí. Emocionálne je relatívne stabilný, čiastočne egocentrický, no schopný sociálneho pozitívneho kontaktu. U obžalovaného sklony k impulzívnemu, afektívnemu, či agresívnemu správaniu ako typické, či dominantné charakteristiky osobnosti neboli preukázané, avšak obžalovaný vie byť za istých okolností ako sú vzťahové konflikty, verbálne agresívny, dokonca aj fyzicky, ale nie tak, že by človeka zlikvidoval. Verbálna agresivita bola u obžalovaného zistená vyššia ako priemer, ale týka sa len určitých špecifických vzťahových situácií. V kamarátskych vzťahoch a v biznise obžalovaný nemusí byť agresívny. Vzťah k poškodenej je poznačený čiastočne skreslenou schopnosťou presne a objektívne vnímať seba a druhých, bol charakterizovaný idealizáciou, ako jednoduchým obranným mechanizmom. Obžalovaný seba snaží ukázať v lepšom svetle. Jeho prípadne agresívne správanie, viac menej pravdepodobné na verbálnej úrovni, bolo spustené skôr reaktívne ako odpoveď na možné problematické správanie menovanej, ako odpoveď na ukončenie vzťahu, ktorý mylne považoval za ideálny, teda mohol sa vyhrážať, používať vulgarizmy, reagovať vypisovaním nechutných SMS, čo bola reakcia obžalovaného na ukončenie vzťahu, pričom toto nie je správanie bežného populačného priemeru.

Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že znalec vychádzal zo skutkovej vety v uznesení o vznesení obvinenia a z vyšetrenia obžalovaného, spisový materiál z prípravného konania nemal k dispozícii, avšak jeho úlohou bolo posúdiť osobnosť obžalovaného.

Obžalovaný nemá záznam v registri trestov. V mieste bydliska sa správa slušne. V registri priestupkov má 15 priestupkov v doprave, prevažne za rýchlosť jazdy s pokutami od 10 do 100 eur. Dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu boli odložené.

Podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a čin spácha na chránenej osobe, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 360a odsek 1 písmeno a), c) Trestného zákona, kto iného dlhodobo prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života, tým, že sa vyhráža ublížením na zdraví alebo inou ujmou jemu alebo jemu blízkej osobe, ho kontaktuje prostredníctvom tretej osoby alebo elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jeho vôli, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 odsek 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'á má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'á neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania bol zistený a preukázaný skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom súd modifikoval oproti obžalobe skutok v bode 1) a v bode 2) rozsudku v súlade s vykonaným dokazovaním a tento upravil tak, aby bola zachovaná totožnosť skutku. Vo vzťahu ku skutku v bode 1) súd upravil počet telefonátov, SMS a MMS správ, aj obdobie od 29.8.2013 do 1.12.2013, pričom ich počet mal preukázaný z výpisov prichádzajúcich hovorov, SMS a MMS správ na telefónne číslo poškodenej z telefónnych čísiel mobilným operátorom evidovaných na obžalovaného, a obdobie upravil od dátumu, kedy sa poškodená s obžalovaným rozišla a odsťahovala sa od neho a súčasne upravil skutok tak, že vynechal presné citácie vyhrážok z telefonických nahrávok a uviedol len podstatu vyhrážok tak, ako tieto vyplynuli z vykonaného dokazovania. V skutku v bode 2) súd upravil spôsob napadnutia poškodenej preukázaný vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní.

K výroku o vine obžalovaného k zločinu vydierania ku skutku 1):

Na základe vykonaného dokazovania vo vzťahu ku skutku v bode 1) rozsudku, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne súd dospel k záveru, že obžalovaný hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy nútil poškodenú, aby sa k nemu vrátila, resp. aby si vybrala z možností, že s ním bude mať pravidelne sex alebo spolu budú mať dieťa, na ktoré bude platiť výživné, inak jej ublíži, pričom takýto čin spáchal na blízkej osobe.

Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že poškodenú nikdy nepovažoval za jeho družku, avšak z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodená s obžalovaným s krátkymi prestávkami tvorili pár asi 6 rokov od roku 2007 do konca augusta 2013, kedy poškodená spoločnú domácnosť opustila. Poškodená bývala s obžalovaným v podnájme už na Y. ulici a spoločne investovali aj do kúpy bytu na Z., keďže poškodená na kúpu bytu prispela sumou 22.100 eur, čo preukázala priloženými dokladmi, ale aj e-mailovou komunikáciou s obžalovaným, kedy on túto okolnosť nespochyboval. Spoločne sa starali o chod domácnosti, keďže poškodená sa podieľala na platbách na energie a platila stravu. Okolnosť, že poškodená žila s obžalovaným ako družka potvrdzujú nielen príbuzní poškodenej ale aj príbuzná obžalovaného pani S. ako i priatelia obžalovaného, ktorým ju obžalovaný ako svoju priateľku aj predstavoval. Jednoznačne tak mal súd preukázané, že v období od roku 2007 do augusta 2013 bola poškodená družkou obžalovaného, a keďže sa s ním v auguste 2013 rozišla, išlo v čase spáchania skutku o bývalú družku, pričom s poukazom na ustanovenie § 127 odsek 5 Trestného zákona sa blízkou osobou na účely trestného činu vydierania podľa § 189 Trestného zákona rozumie aj bývalá družka.

To, že poškodená opustila spoločnú domácnosť s obžalovaným dňa 28.8.2013 mal súd preukázané z jej výpovede, kedy uviedla, že po fyzickom napadnutí obžalovaným, ktorému odmietla sex, mala na tele modriny, ktoré v práci ukázala aj svojmu švagrovi K. F., ktorý ju tam navštívil s neterou a ten večer si zbalila veci a z domácnosti obžalovaného odišla, pričom nasledujúci deň bol štátny sviatok a poškodená povedala, že ide k sestre. Keďže 29.8.2013 bolo vo štvrtok, je zrejmé, že poškodená opustila spoločnú domácnosť dňa 28.8.2013, lebo 1.9.2013 bola nedeľa a to by nebola deň predtým v práci. Následne si poškodená prišla za prítomnosti príbuznej obžalovaného pani S. so svojím švagrom pre ďalšie osobné veci, čo podľa výpovede svedkyne S. bolo na prelome augusta a septembra, krátko pred začiatkom školy. Z dokazovania tak bolo preukázané, že poškodená opustila spoločnú domácnosť 28.8.2013, kedy

sa aj s obžalovaným ako druhom rozišla, čo potvrdil poškodenej švagor aj sestra, keďže poškodená odišla bývať k nim. Z tohto preukázaného správania poškodenej je zrejmy jej úmysel ukončiť vzťah s obžalovaným, keďže si od neho odniesla aj osobné veci.

Okolnosť, že obžalovaný nútil poškodenú, aby si vybrala z možností, že s ním bude mať pravidelne sex alebo spolu budú mať dieťa, na ktoré bude platiť výživné, inak ju zabije, mal súd jednoznačne preukázané z výpovede poškodenej, ktorá podrobne opísala ako jej obžalovaný opakovane dával osobne, prostredníctvom hovorov alebo SMS správ na výber z troch variant, a to že budú mať spolu raz za týždeň sex, že budú mať spolu dieťa a on bude platiť výživné, a ak si nevyberie ani jednu z variant tak ju zabije, rozbije jej hlavu, spáli ju v aute, zverejní jej nahé fotografie, pričom ju nútil vybrať si z prvých dvoch variant, ktoré označoval ako A a B. Tieto skutočnosti vo svojich výpovediach potvrdili aj G. F., G. F., H. H. a kolegyne Z. a L., ktorým poškodená dala prečítať SMS správy, resp. si vypočuli nahrávku telefonátu obžalovaného.

Okrem toho obsah hrozieb obžalovaného, tak ako je opísaný v skutkovej vete jednoznačne vyplýva aj z dvoch prehratých telefonických rozhovorov poškodenej s obžalovaným zo dňa 31.10.2013 a 4.11.2013. Súd tieto dôkazy vyhodnotil ako zákonné a prípustné a pri rozhodovaní na ne aj prihliadol. Obhajca obžalovaného namietal, že išlo o nezákonne získané nahrávky, nakoľko bolo porušené právo obžalovaného na ochranu osobných údajov, keďže k žiadnemu nahrávaniu jeho hlasu nedal súhlas. V prvom rade je potrebné uviesť, že telefonické hovory s obžalovaným nahrála sama poškodená ako súkromná osoba, pričom obžalovaný súhlas na ich vyhotovenie nedal, teda bolo porušené právo obžalovaného na ochranu osobnosti a nedotknuteľnosti súkromia. Pri posudzovaní oprávnenosti vyhotovenia týchto záznamov poškodenou a ich následného použitia je nutné podrobiť testu proporcionality oprávnené záujmy obžalovaného a oprávnené záujmy poškodenej, teda porovnať, ktoré ústavné právo v danom prípade prevažuje, či ochrana osobnosti a nedotknuteľnosti súkromia obžalovaného, s ktorým sa poškodená rozišla, žiadala ho, aby ju nekontaktoval, alebo ochrana života a zdravia poškodenej, ktorej sa obžalovaný opakovane vyhrážal smrťou. Ide o situáciu, keď dochádza ku kolízii chránených záujmov. Jednoznačne po vyhodnotení testu proporcionality ochrana osobnosti obžalovaného ustupuje pred ochranou života a zdravia poškodenej, ktorá tieto záznamy vyhotovila s cieľom v tiesni zadokumentovať nezákonné správanie obžalovaného. Poškodená logicky a vierohodne aj zdôvodnila prečo a za akých okolností vyhotovila obe nahrávky telefonických hovorov s obžalovaným. Obžalovaný sa jej opakovane vyhrážal, jeho správanie bolo neúnosné a napriek jej žiadostiam, aby ju nekontaktoval s týmto neprestal, pričom z už vyjadrených vyhrážok obžalovaného mala poškodená dôvodný strach, že by tieto mohol splniť, pričom spávanie obžalovaného predtým riešila s jeho príbuznými, ktorí do toho nechceli zasahovať, preto chcela mať poškodená nahraté správanie sa obžalovaného. Z testu proporcionality súd vyhodnotil obe nahrávky telefonických rozhovorov vykonaných poškodenou bez súhlasu obžalovaného ako zákonné, nakoľko tieto boli vykonané v tiesni, keďže obžalovaný nerešpektoval vôľu poškodenej, aby ju nekontaktoval a poškodenej nepomohla ani komunikácia s príbuznými, aby obžalovanému dohovorili, pričom išlo o obranu obete trestného činu proti páchatelovi, pričom zásah do práva na súkromie obžalovaného je plne ospravedlniteľný záujmom na ochrane slabšej strany, ktorej hrozila vážna ujma na živote či zdraví.

Obhajca obžalovaného okrem zákonnosti nahrávok namietal aj ich autenticitu a rozdielnosť v intenzite hlasov s tým, že tieto nahrávky mohli byť zmanipulované. K preukázaniu, že na nahrávkach je hlas obžalovaného, prokurátor navrhol vykonať porovnanie hlasovej vzorky obžalovaného s nahrávkou, pričom obžalovaný využil svoje zákonné právo a hlasovú vzorku neposkytol. V tomto smere si súd dovoľuje podotknúť, že neakceptuje argument obhajcu, že ide o neprípustný dôkaz, lebo mal byť zabezpečený v prípravnom konaní. Dôkazy majú právo navrhovať strany aj počas konania na súde a využitie práva obžalovaného hlasovú vzorku neposkytnúť, nerobí takýto dôkaz neprípustným. Z výpovede poškodenej mal súd jednoznačne preukázané, že išlo o nahrávky telefonických hovorov s obžalovaným, čo potvrdila aj sestra poškodenej, ktorá nahrávku počula a poznala hlas obžalovaného, nakoľko s týmto sa počas jeho vzťahu s jej sestrou stretávala. K zmanipulovaniu, či úprave nahrávok treba uviesť, že poškodená dňa 28.1.2014 vydala polícii CD nosič s nahrávkami telefonických rozhovorov s obžalovaným z 31.10.2013 v trvaní 13 minút a 7 sekúnd a 4.11.2013 v trvaní 21 minút a 24 sekúnd, pričom mobilný operátor polícii až dňa 7.2.2014 poskytol záznamy o hovoroch, z ktorých dňa 31.10.2013 o 13:12 hod vyplýva hovor z telefónneho čísla obžalovaného na číslo poškodenej v trvaní 14 minút a 25 sekúnd, teda o niečo kratší ako je záznam poškodenej, avšak z tohto je zrejme, že bol prerušený v nedopovedanej vete. Čo sa týka hovoru z 4.11.2013 k tomuto zo záznamov operátora vyplýva, že dňa 4.11.2013 bol vykonaný hovor z telefónu poškodenej na telefón obžalovaného v trvaní 21 minút a 16 sekúnd, pričom z prehratého záznamu je zrejme, že záznam bol spustený skôr ako začal hovor. Poškodená teda nahrávky polícii odovzdala skôr ako mobilný operátor oznámil vykonané

hovory a ich dĺžky, pričom poškodená vopred tieto informácie nepoznala, napriek tomu jej nahrávky zodpovedajú dňu uskutočnených pomerne dlhých hovorov a v podstate aj ich dĺžke, pričom dlhší reálny čas hovoru oproti nahrávke z 31.10.2013 mohol byť spôsobený skorším ukončením nahrávky. Naproti tomu nahrávka z 4.11.2013 skoro presne zodpovedá času vykonaného hovoru, zohľadniac skutočnosť, že nahrávka začala skôr ako hovor, pričom v tomto prípade poškodená telefonovala obžalovanému a mohla tak nahrávku pustiť skôr. Tomu, že nahrávky neboli zostrihané, či inak upravené svedčí aj skutočnosť, že na nahrávke osoby vedú dialóg bez dlhých monológových častí, vzájomne si reagujú na vyslovené skutočnosti a celý rozhovor je plynulý bez nelogických prestávok či nereagovania na konkrétne povedané skutočnosti. K rozdielnej intenzite hlasu treba uviesť, že ak bola vykonávaná nahrávka telefonického hovoru, je prirodzené, že hlas z telefónu znie inak ako hlas nahratý priamo na nahrávacie zariadenie.

Z vykonaného dokazovania mal potom súd preukázané aj ostatné okolnosti uvedené vo výroku rozsudku, kedy obžalovaný poslal poškodenej MMS správy s jej nahými fotkami, pričom k tomuto treba uviesť, že poškodená si k opisu SMS správ poznamenala, že dňa 1.10.2013 jej boli doručené dve MMS s nahými fotkami, pričom poškodená tieto prepisy polícii vydala 28.1.2014, pričom mobilný operátor v záznamoch poskytnutých polícii dňa 17.2.2014 uviedol, že z telefónneho čísla obžalovaného na číslo poškodenej boli dňa 1.10.2013 odoslané 2 MMS správy. Uvedené síce nepreukazuje obsah týchto MMS správ, avšak okolnosť, že vyhotovené záznamy o SMS a MMS komunikácii poškodenu zodpovedajú tomu, čo eviduje operátor, pričom poškodená tieto informácie polícii poskytla skôr, zvyšuje vierohodnosť ňou uvádzaných skutočností. Okrem toho poškodená o týchto MMS správach povedala svojej matke, ktorá na to reagovala tak, že bola skontrolovať okolie kostola, keďže obžalovaný sa jej mal okrem iného zverejnenia vyhrážať aj tým, že tieto vyvesí na kostole v mieste jej bydliska. Obdobne vierohodne treba vyhodnotiť výpoveď poškodenej v časti, kde ju malo jej neznáme číslo kontaktovať s tým, že sú z NAKA a snažia sa poškodenú ochrániť pred nebezpečenstvom, nakoľko tieto informácie aj s telefónnym číslom XXXX XXX XXX si poznačila poškodená do svojich záznamov, ktoré odovzdala polícii 28.1.2014, pričom mobilný operátor zo záznamov zo 17.2.2014 oznámil, že z uvedeného telefónneho čísla bola v dňoch 8.10.2013 až 10.10.2013 kontaktovaná poškodená, pričom operátor oznámil, že uvedené číslo bolo evidované na obžalovaného. Všetky tieto vzájomne prepojené detaily robia výpoveď poškodenej vierohodnú. K tomuto si súd dovoľuje podotknúť, že prepis hovoru zo 17.9. a následných SMS správ súd nezohľadňoval ako dôkaz, čo sa týka ich obsahu, keďže tieto prepisy si vyhotovila samotná poškodená a nie je možné preukázať zhodnosť opisu s obsahom správ v mobile, avšak zohľadnil sled udalostí ako si ich poškodená v tomto prepise zaznamenala a tieto porovnal s jej výpoveďou ako aj výpoveďami svedkov a záznamami mobilného operátora, pričom treba konštatovať, že sled udalostí ako bol zaznamenaný zodpovedá aj ostatným vykonaným dôkazom. Nenávisťný postoj obžalovaného voči poškodenej mal súd preukázaný aj e-mailom z 15.11.2013, kde jej želá všetko najhoršie a že skončí tak, ako jej sľúbil.

Správanie obžalovaného po ukončení vzťahu poškodenu obaja znalci tak H.. B. ako aj znalec obhajoby J.. M. zhodnotili ako verbálnu agresivitu, ktorú znalec J.. M. u obžalovaného zistil na vyššej úrovni ako populačný priemer, pričom išlo o reakciu obžalovaného na pocit frustrácie z toho, že poškodenú chápal ako ideálnu partnerku, ktorú mal veľmi rád a ktorá ho odmietla, čo pre neho bola prudká zmena v jeho prežívaní a veľké sklamanie, avšak takéto správanie nie je bežné. Znalci u obžalovaného nezistili sklony k agresívnemu správaniu, ktoré by bolo dominantnou charakteristikou jeho osobnosti a považovali za nepravdepodobné, že by reálne poškodenej fyzicky ublížil, avšak u poškodenej znalec zistil, že jej strach bol reálne prežívaný a mala prejavy chronického stresu, čo potvrdzuje skutočnosť, že poškodená vyhľadala pomoc psychiatra a u tohto bola medikamentózne liečená. Obaja znalci zhodnotili, že pri citových konfliktoch a nemožnosti uskutočniť svoje partnerské predstavy prechádza obžalovaný do emočnej lability, kedy zveličoval v tom, ako by sa správal voči sebe alebo poškodenej, keďže najskôr poškodenej uvádzal, že si sám ublíži a keď na to poškodená nereagovala, tak verbálno-agresívne útoky namieril voči nej. Znalci obžalovaného zhodnotili len ako verbálne agresívneho v špecifických, najmä vzťahových situáciách, preto v kamarátskych, či pracovných vzťahoch mohol pôsobiť neagresívne, čo v podstate potvrdzujú výpovede svedkov obhajoby o tom, že obžalovaného poznajú ako kamarátskeho a pohodového, pričom išlo o kamarátov, resp. spolupracovníkov obžalovaného. Poškodená podľa znalca vedela správne vnímať aj reprodukovat' udalosti a okolnosti okolo prípadu, nezistil u nej žiadne patologické rysy.

Svedkovia obhajoby však nevedeli žiadne bližšie informácie o spolužití, resp. rozchode obžalovaného a poškodenej, prípadne iba potvrdili, že ich poznali ako druhu a družku a že sa rozišli.

Všetkými týmito dôkazmi po ich komplexnom vyhodnotení mal súd preukázané, že obžalovaný skutkom 1) rozsudku naplnil aj skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2, písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

K výroku o vine obžalovaného k prečinu nebezpečného prenasledovania ku skutku 1):

Obžalovaný po tom, ako s ním poškodená ukončila vzťah, túto začal dlhodobo, najmenej od 29.8.2013 do 1.12.2013, teda po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, prenasledovať tak, že ju kontaktoval prostredníctvom telefonátov a SMS správ, obsahom ktorých boli aj vyhrážky ublížením na zdraví, ako aj sledovaním jej príchodov do práce, a to proti jej vôli, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie ako aj jej blízkych osôb a zhoršilo to podstatným spôsobom kvalitu jej života. To, v akom rozsahu kontaktoval obžalovaný poškodenú telefonicky alebo SMS správami jednoznačne vyplýva zo záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke medzi telefónnym číslom používaným v práci poškodenou a telefónnymi číslami, ktoré mal operátor evidované na obžalovaného vydaných na základe príkazu súdu. Podľa týchto záznamov obžalovaný kontaktoval poškodenú v období od 1.8.2013 do 28.8.2013 takmer denne v rozsahu od 1 po 12 SMS správ a od 1 po 5 hovorov, pričom od 29.8.2013 to bolo skôr nárazovo ale pravidelne v rozsahu až po 47 SMS správ denne, resp. 14 hovorov denne. Už len z tohto je zrejmé, že intenzita komunikácie obžalovaného k poškodenej výrazne po ukončení vzťahu poškodenou narástla. Z výpovede poškodenej, ale aj svedkov i príbuznej obžalovaného pani S. potom jednoznačne vyplynulo, že obžalovaného po ukončení vzťahu poškodená žiadala, aby ju nekontaktoval a nechal ju na pokoji, čo potvrdili vo výpovediach aj matka a sestra poškodenej ako aj jej kolegyne. Aký presný počet hovorov, SMS a MMS správ bol vykonaný mal súd jednoznačne preukázané zo záznamov telekomunikačného operátora a tento počet uviedol aj v skutku, pričom za obdobie od 29.8.2013 do 1.12.2013 išlo o 533 SMS správ, 8 MMS správ a 72 hovorov. Z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný, či už sám, alebo prostredníctvom iných osôb poškodenú sledoval v rámci jej príchodov do práce, či z práce, čo potvrdili aj kolegovia poškodenej L., Z. a L., že pravidelne videli čierny D., ako stojí pred firmou a odchádza za vozidlom, v ktorom sa viezla poškodená. Okrem toho z výpovede poškodenej vyplynulo, že raz poškodenú obžalovaný sledoval, keď išla služobne do X. H. X. Y., kde ju donútil zastaviť. Okrem toho kolegovia poškodenej potvrdili, že túto opakovane vyhľadal v zamestnaní. Čo sa týka vyhrážania sa ublížením na zdraví, toto mal súd preukázané z výpovede poškodenej, ako aj jej príbuzných a kolegov, ktorým poškodená dala SMS správy od obžalovaného čítať, pričom takto sa jej vyhrážal aj v telefónnych hovoroch. Obsah týchto vyhrážok bol pritom taký, že to u poškodenej mohlo vzbudiť obavu o jej život a zdravie, najmä s ohľadom na jej predchádzajúcu skúsenosť, kedy bola podľa jej vyjadrenia obžalovaným dva krát napadnutá, raz po tom ako zistila, že bol na dovolenke s inou ženou, s ktorou mal vzťah a raz keď mu odmietla sex, kde následky tohto napadnutia videl aj jej švagor, keď mu ukazovala modriny na tele. Predchádzajúca osobná skúsenosť poškodenej z napadnutia obžalovaným tak u nej mohla jednoznačne vzbudiť takúto obavu. Podstatné zhoršenie kvality života poškodenej vyplýva z toho, že sa obávala sama chodiť do zamestnania autom, preto ju vozila kolegyňa, pričom okrem práce a obchodu nikde z dôvodu obáv zo stretnutia s obžalovaným nechodila. Prežívané obavy mali vplyv aj na kvalitu práce poškodenej, čo potvrdili jej kolegyne a aj jej nadriadený A.. Y., ktorý uviedol, že aj pre vzťah poškodenej s obžalovaným bolo vydané interné nariadenie o zákaze spolupráce s obžalovaným a jeho firmami, teda zo strany zamestnávateľa prišlo ku konkrétnym krokom na zamedzenie styku poškodenej s obžalovaným.

Všetkými týmito dôkazmi po ich komplexnom vyhodnotení mal súd preukázané, že obžalovaný skutkom 1) rozsudku naplnil aj skutkovú podstatu prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a), c) Trestného zákona. Obžalovaný síce poprel spáchanie skutku, avšak žiadnymi výpoveďami svedkov ani znaleckými posudkami neboli okolnosti skutku nijako spochybnené. Znalci obžalovaného označili za osobu, ktorá má potrebu sa javiť v lepšom svetle a v určitých špecifických vzťahových konfliktoch reaguje verbálno-agresívne, pričom inak sa v priateľských a pracovných vzťahoch nemusel prejavovať agresívne.

K výroku o vine obžalovaného k prečinu výtržníctva ku skutku 2):

Na základe vykonaného dokazovania vo vzťahu ku skutku v bode 2) rozsudku, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne súd dospel k záveru, že obžalovaný fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol poškodenú. Poškodená uviedla, že z obavy pred obžalovaným chodila do práce s veľkým časovým predstihom, čo bolo aj 14.10.2013, kedy skoro hodinu pred začiatkom pracovného času prišla do areálu firmy, kde pracovala, pričom obžalovaný ju napadol tak, že ju chytil za ruky a zhodil ju na zem. Napadnutie poškodenej sa odohralo bez svedkov, pričom poškodená uviedla, že až keď okolo prechádzal jej kolega idúci do práce pán L., na tohto zavolala

s tým, že ju obžalovaný nechce pustiť do práce, pričom svedok L. potvrdil, že pri jednom takomto incidente bol, pričom poškodená ho požiadala, aby zostal nablízku, ak by ju chcel obžalovaný napadnúť. Evidentne v tom čase mala poškodená stále obavu z ďalšieho fyzického útoku. Svedok L. potvrdil, že pred depo v zadnej časti areálu, kde je parkovisko zavolať A. Y., ktorý obžalovaného vyzval, aby opustil areál firmy, čo vypovedal aj svedok A. Y. s tým, že poškodená bola rozrušená. Teda obaja uvedení svedkovia potvrdzujú prítomnosť obžalovaného uvedeného dňa v areáli firmy, keďže inokedy sa žiadny takýto incident nestal, s tým, že poškodená bola z jeho prítomnosti rozrušená a obávala sa fyzického napadnutia, teda vierohodnosť výpovede poškodenej k tomuto skutku možno vyvodzovať aj z ostatných preukázaných okolností uvádzaných svedkami. Čo sa týka argumentu obhajcu, že prítomnosť pani L. pri incidente sa nepotvrdila treba uviesť, že z výpovede poškodenej ani svedkov nevyplývalo, že by mala byť pri tomto incidente pani L.. Tá síce vo svojej výpovedi opísala, že videla incident pri fajčení pred hlavným vchodom do budovy, kedy obžalovaný silno chytil za ruku poškodenú, avšak evidentne k tomuto prišlo inokedy a na inom mieste, keďže to bolo pred hlavným vchodom do budovy a nie pri depe bližšie k Y., kde je parkovisko. Teda pani L. bola svedkom iného incidentu obžalovaného s poškodenou, čo len preukazuje, že obžalovaný opakovane chodil za poškodenou pred jej firmu. Argument obhajcu, že skutok nikto nevidel, preto nebolo preukázané, že sa stal, neobstojí.

K argumentu obhajcu, že skutok sa neodohral na verejnom priestranstve a za prítomnosti aspoň dvoch ľudí, treba uviesť, že výtržníctva sa dopustí ten, kto verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom sa dopustí výtržnosti. Teda trestný čin môže byť alternatívne spáchaný verejne, teda pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami alebo na mieste verejnosti prístupnom, kde sa prítomnosť ďalších osôb okrem páchatel'a a poškodenej nevyžaduje. V danom prípade mal súd preukázané, že skutok bol spáchaný na mieste verejnosti prístupnom, pričom za takéto miesto treba brať aj oplotený areál firmy, keďže oplotenie je priehľadné a prejav páchatel'a pri depe v zadnej časti budovy, kde je parkovisko, bolo možné vidieť a počuť aj spoza plotu. Okrem toho, areál firmy treba brať ako miesto s prístupom širokého okruhu individuálne neurčených osôb, resp. osôb určených povahou ich zamestnania.

Všetkými týmito dôkazmi po ich komplexnom vyhodnotení mal súd preukázané, že obžalovaný skutkom 2) rozsudku naplnil aj skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

K výroku o uložení trestu:

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko tento trest súd musí uložiť, keďže obžalovaného odsudzuje za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov. Obžalovanému bol ukladaný úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, pričom jeden z trestných činov je zločinom a trestné činy spáchal dvomi skutkami, teda súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, keďže nemá záznam v registri trestov a priestupkov sa dopustil len na úseku dopravy a tieto sú iného charakteru ako daná trestná činnosť. U obžalovaného nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, pričom skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, bola zohľadnená pri ukladaní úhrnného trestu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona.

S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností ako aj ukládanie úhrnného trestu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 189 odsek 2 Trestného zákona menila zo 4 rokov až 10 rokov na 4 roky až 10 rokov a 8 mesiacov, keďže súd upravoval hornú hranicu trestnej sadzby.

Súd napriek prevahe poľahčujúcich okolností mal za to, že vzhľadom na pomery obžalovaného a okolnosti prípadu, by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj po zohľadnení prevahy poľahčujúcich okolností bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto obžalovanému ukladal trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom s poukazom na § 39 odsek 1 Trestného zákona, pričom mohol ukladať trest v sadzbe od 6 mesiacov, keďže dolná hranica trestnej sadzby je menej ako 5 rokov.

Súd u obžalovaného pri ukladaní trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby prihliadol najmä na okolnosti prípadu, kedy obžalovaný tvoril pár s poškodenou asi 6 rokov, mal k nej citové väzby a podľa znaleckých posudkov zle znášal jej odmietnutie a odchod zo vzťahu, čo samozrejme neospravedlňuje jeho následné správanie, avšak v tomto správaní voči poškodenej od roku 2014 nepokračoval, odvtedy poškodenú nijako nekontaktoval. Aj s ohľadom na uplynulý čas od spáchania

skutkov, teda obdobie 5 rokov, kedy obžalovaný viedol riadny život a žiadnej inej trestnej činnosti sa nedopustil a ani v protiprávnom správaní voči poškodenej nijako nepokračoval, má súd za to, že by použitie ustanovenej trestnej sadzby bolo neprímerane prísne, pričom u obžalovaného, ktorý podľa znalcov nie je agresívnej povahy, len v špecifických vzťahových problémových situáciách sa u neho prejavuje verbálna agresivita, aj na zabezpečenie ochrany spoločnosti, postačuje trest kratšieho trvania, preto obžalovanému uložil trest v trvaní 3 rokov, teda len o rok nižší ako je dolná hranica trestnej sadzby, a to s prihliadnutím aj na všetky okolnosti spáchaných skutkov, ich intenzitu a následky voči poškodenej, pričom trest kratšieho trvania by nemal na obžalovaného výchovný účel a nespĺňal by ani podmienky generálnej prevencie.

Vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, je riadne zamestnaný, súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, nakoľko takto určenú skúšobnú dobu považuje za potrebnú, aby obžalovaný preukázal, že povedie riadny život a nebude sa dopúšťať žiadneho protiprávneho konania. Dĺžku skúšobnej doby súd určil s ohľadom na rozsah trestnej činnosti obžalovaného, ako aj potrebu dlhšie jeho správanie sledovať, najmä vo vzťahu k uloženým obmedzeniam a povinnostiam tak, aby bola zabezpečená aj ochrana poškodenej.

Súd obžalovanému v rámci probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme vrátane elektronickej komunikačnej služby, či inými obdobnými prostriedkami a povinnosť spočívajúcu v príkaze nepríbližiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydla. Uvedené obmedzenia a povinnosti majú zabrániť, aby obžalovaný akokoľvek kontaktoval poškodenú. Uložené obmedzenie aj povinnosť je obžalovaný povinný plniť počas celej skúšobnej doby.

Súd s poukazom na ustanovenie § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodenú odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby trestného stíhania a toto by predĺžilo, pričom poškodená si v prípravnom konaní uplatnila škodu v presne nešpecifikovanej výške a na hlavnom pojednávaní uviedla, že si uplatňuje škodu 22.000 eur za peniaze poskytnuté obžalovanému za byt a sumu 20.000 eur ako nemajetkovú ujmu, ktorú škodu si do skončenia vyšetrovania riadne a včas neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca

obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku).

Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku), (§ 45 ods. 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.